

Why do we make photobook(s)? —On the namings and things that followed.

Author: Liu Chao-tze
(from Fotobook DUMMIES Day)
Translator: Yun Art Studio

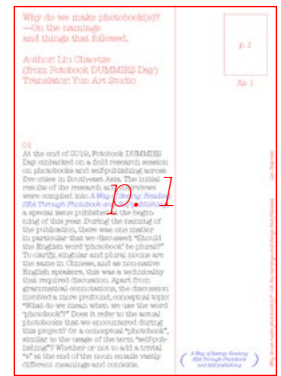

fig. 1

01

At the end of 2019, Fotobook DUMMIES Day embarked on a field research session on photobooks and self-publishing across five cities in South-east Asia. The initial results of the research and interviews were compiled into *A Way of Seeing: Reading SEA Through Photobook and Self-publishing*, a special issue published at the beginning of this year. During the naming of the publication, there was one matter in particular that we discussed: “Should the English word ‘photobook’ be plural?” To clarify, singular and plural nouns are the same in Chinese, and as non-native English speakers, this was a technicality that required discussion. Apart from grammatical connotations, the discussion involved a more profound, conceptual topic: “What do we mean when we use the word ‘photobook’?” Does it refer to the actual photobooks that we encountered during this project? Or a conceptual “photobook”, similar to the usage of the term “self-publishing”? Whether or not to add a trivial “s” at the end of the noun entails vastly different meanings and contexts.

(*A Way of Seeing: Reading
SEA Through Photobook
and Self-publishing*)

In Mandarin, the word *she ying shu*¹ is, to some extent, influenced by the English term “photobook”, and discussions on photobooks in Taiwan would inevitably contain observations on its English origin. In English, although “photobook” is a new terminology that appeared after the 21st century, it does not mean that the referring objects, as in books made with photographs, never existed before. Before the birth of the term “photobook” there were no fixed terms to indicate the combination of ‘photograph’ and ‘book’. Words commonly used include ‘photography book’, ‘photographic picture book’, ‘photographically illustrated book’, or ‘photographically made book’, etc. Ever since the emergence of the term “photobook”, the intersection between the two vast concepts of ‘photography’ and ‘publication’ grew narrower; “photobook” became a professional terminology that requires defining.

What is a photobook? The prevailing explanation is a citation of a statement that Dutch photography critic Ralph Prins made during an interview in 1969:

“Een fotoboek is een autonome kunstuiting, vergelijkbaar met een schilderij, beeldhouw-werk, theatervoorstelling, film, etc. De foto’s verliezen hun eigen ‘an sich’ fotokarakter en worden in drukinkt vertaalde onderdelen van een dramatisch

¹ The spelling applied here and also to other Chinese terms in the text are based on Hanyu Pinyin—a Chinese romanization system for Modern Standard Mandarin. It is purely a representation of the sounds of Mandarin and completely lacks the semantic cues and the visual contexts in characters they belong to. The pronunciation of the original characters may also differ depends on the spoken languages other than Mandarin. The corresponded characters of mentioned Chinese terms will be listed at the end of the article.

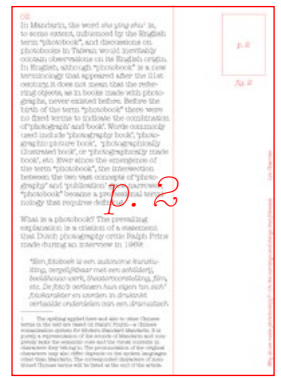

fig. 2

gebeuren dat boek heet.” (“A photobook is an autonomous art form, comparable with a piece of sculpture, a play or a film. The photographs lose their own photographic character as things ‘in themselves’ and become parts, translated into printing ink, of a dramatic event called a book.”)²

In other words, photobooks are ‘artworks’, and its central idea is ‘books as mediums for images’. In addition, the collective meaning of photographs are conveyed through the act of folding and unfolding.³

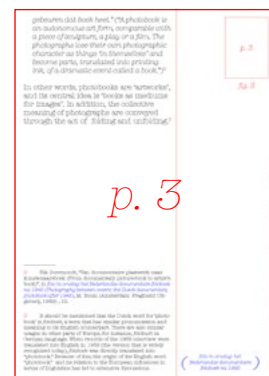

fig. 3

² Rik Suermondt, “Van documentaire plaatwerk naar kunstenaarsboek (From documentary picture-book to artist’s book)”, in *foto in omslag: het Nederlandse documentaire fotoboek na 1945 (Photography between covers: the Dutch documentary photobook after 1945)*, M. Boom (Amsterdam: Fragment Uitgeverij, 1989), 12.

³ It should be mentioned that the Dutch word for ‘photo-book’ is *fotoboek*, a term that has similar pronunciation and meaning to its English counterpart. There are also similar usages in other parts of Europe, for instance, *fotobuch* in German language. When records of the 1969 interview were translated into English in 1989 (the version that is widely recognized today), *fotoboek* was directly translated into “photobook.” Because of this, the origin of the English word “photobook” and its relation to the European influences in terms of linguistics has led to extensive discussions.

(*foto in omslag: het Nederlandse documentaire fotoboek na 1945*)

Looking back at our usage in Taiwan, as a close counterpart to “photobook”, one can state that *she ying shu* has gained popularity from the development of the photobook. However, the truth is that discussions only emerged in the field of art publishing. In everyday language, the use of *she ying shu* may refer to ‘books made with photography’, ‘books about/on photography’, or ‘books in the category of photography’. Although *she ying shu* contains similar implications to “photobook”, its original space of meaning remains ambiguous and vague in terms of its native context, yet to develop into a concept and lacking autonomy.

In the world of publishing, many descriptions of ‘books published with photography’ were widely used before the emergence of *she ying shu*. For instance, *hua ce* created through photography or photographic portfolio made by photographers, can be called *she ying ji*, *zhao pian ji*, or *she ying hua ce*. The literal meaning of these words is ‘collection of photographs’, or ‘photography picture album’. However, if there are existing words that not only contains similar meanings and concepts as “photobook”, is used in the cultural context of everyday dialogue, but is also far clearer in terms of meaning, why did we decide to use the literal translation—*she ying shu*? The meaning of a term lies not in itself but its surrounding context. *she ying shu* and “photobook” are different in terms of literal or contextual meaning, so perhaps they ultimately point to different things? This discussion is in no way advocating or opposing the use of any ways of calling. During a conversation with Zhuang

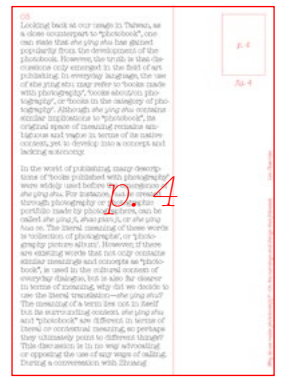

fig. 4

Wubin, a researcher on the history of Southeast Asian photography, Zhuang mentioned “the point is not to emphasize the difference between Southeast Asia and the West, but the discrepancies in ‘the desire and need of using photography’.”⁴ People from different cultural contexts and backgrounds will naturally have different relationships with ‘image’. The emergence of things is often accompanied by the birth of names, and the naming must first go through the process of localization. Through the process of naming, practice, and re-contextualization, foreign concepts such as ‘photobook’ will eventually be able to enter the local context. Sadly, a term that is refer exclusively to the concept is yet to appear in the Chinese-speaking world, and the term is not yet included in dominant dictionaries.

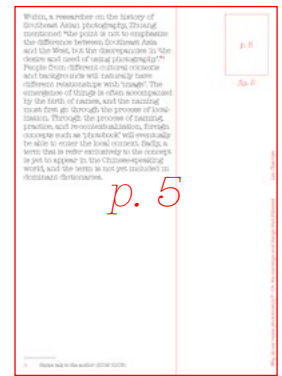

fig. 5

4 Skype talk to the author (2019/10/03)

Today, there are many books made with photography, each presented in different forms. The common artist's book, photobook, zine, and others, can all be seen as photography book practices. Taiwanese photography magazine *Voices of Photography* has organized multiple displays and discussions on topics related to photobooks. The *Photobook As Method* series, which spans across two volumes in 2016 and 2018, introduces several Taiwan's independent-published and self-published photobooks and invites designers and photography critics to discuss and analyze the photography publishing scene in Taiwan. 'Photobook as method', a common theme for many Taiwanese practitioners, but how are photobooks applied as method? *Voices of Photography* states: "We try, with photobooks as the method, to seek and define the developmental direction and cultural image of Taiwanese photography publishing; we hope, with photobooks as the method, to reflect on the modes of image creation and interpretation we know."⁵

Perhaps, before we respond to 'how to use photobook as method', we have to first consider this: what kind of method can a photobook become?

⁵ VOP Issue 18: *Photobook As Method I* (2016), p.3. Text originally in Chinese and English.

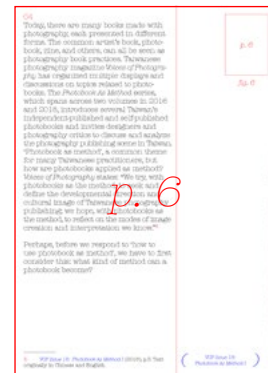

fig. 6

In 2004, Martin Parr with his collaborator Gerry Badger published *The Photobook: A History, Vol. 1* and its subsequent publications largely based on his own collection. The series catalyzed the upsurge of photobooks, resulting in various cultural phenomena and related mid to large-scale events all over the world. Printed Matters hosted New York Art Book Fair that began in 2005, since then independent art book fairs and dummy book award commenced in succession. With the rising of the art book fairs, to a certain degree, the boundaries between professionals and amateurs were blurred. Art book fairs as public spheres not only presenting the publishing scene but gathering the communities, also, the entrance barrier are relatively low. It is worth noting that with the vigorous development of the derivative culture of photobooks, more and more individuals and collectives are playing the roles of practitioners and self-publishers simultaneously. It makes us wonder whether the increase of book fairs and related awards has led to the boost in self-publishing, or has the rising number of self-published photobooks (one common saying is that there is an insufficiency in space and opportunities for displaying the works) converged into the energy of book fairs and open calls?

Self-publishers often carry out the works alone and with full autonomy, deciding all aspects from concept development, image production, editing and design, printing and binding, all the way to marketing and distribution. Based on traits of self-producing and self-marketing, more flexibility and freedom are given when it comes to

fig. 7

(*The Photobook:
A History, Vol. 1*)

seeking a subject. Since there is no necessary need to rely on galleries, renowned publishers, or institutions, the practice was sustainable with individuals alone.

In Taiwan and many other Asian regions where photography is gaining more and more traction, the photobook is often used as a detector for navigating the hazy zone between contemporary photography and art. By resisting mainstream culture and institutionalized systems through the practice of self-publishing, can practitioners find a hidden path to break through the union of ‘photography’ and ‘publishing’, then further develop their own discourse that reconstructs and deconstructs the context of ‘photography’ and ‘books’ of our time?

In this context, ‘book’, ‘photography’, and ‘publishing’ have become ideas that are at the same time independent and correlated. Photography has become indispensable to modern publishing, each complementing the other and inseparable. Meanwhile, books as objects are not necessarily defined as publication, while publications, especially in our era that is increasingly digitalized, sometimes do not come in the form of books. In the encounter between book and photography, if we look back at the work made in prussian blue, which we now commonly see as “the first photobook”, we will realize it never belonged to the field of publishing and is long kept absent from the history of photography.⁶ Perhaps its indefinable character is what makes it so captivating.

⁶ This book was discovered by the world after the article, *The First Photographically Printed and Illustrated Book*, was published by British photography historian Larry Schaaf in 1979.

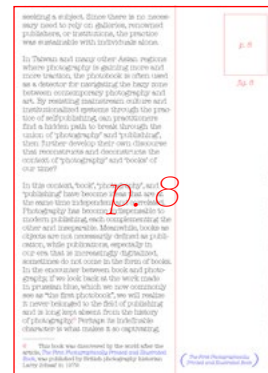

fig. 8

The First Photographically Printed and Illustrated Book

Why do we make photobook(s)?—On the namings and things that followed. Liu Chao-tze

We try to take the following self-published/independent published photobooks in Taiwan as an example, and draw a radius outward from the overlapping zone between photography and book. We now have (1) books as carriers for images, with images being the main narrative; (2) works that are reflected and inspired by the concept of ‘photography’ and carried out in the form of books.

(P.S. Catalogues of non-photographic artworks, recreations of images, image collages, works created by editing the image works of others, retaking pictures, and other approaches are all included.)

sorted from A to Z

- Aaron Nieh | *FW: the end of innocence*
- Chang Hui-hsin | *a flower is not a flower*
- dmp editions | *Shauba Log #1* (Shauba Chang) | *The History of the concave and the convex* (Liu Yu) | *No No No No Good Club* (Chen Etang) and more
- Etang Chen | *Q Pig Model Michiko Q* (ft. Kuma Yang) and more
- Fotobook DUMMIES Day | *Publish O*
- Huang Shao-ying | *Random Flavor*
- Hsu Chiyu | *cv-00001*, *st-21007*, *BN-01?QQ*
- Kris Kang | *KENZAN*
- Lin Yu-chih | *Dear Vietnam*, *Tiny Christs* and more
- Lin Junye | *Ageing Object* and more
- Liu Chih-hung | *Sound Geography*
- Liu Chao-tze | *An Ultimate Guide To Zen Living Vol. 1 & Vol. 2*
- Lee Cheng-han & Sean Wang | *Newester*

fig. 9

- (*Newester*)
- (*An Ultimate Guide To Zen Living Vol.2*)
- (*An Ultimate Guide To Zen Living Vol. 1*)
- (*Sound Geography*)
- (*Ageing Object*)
- (*Tiny Christs*)
- (*Dear Vietnam*)
- (*KENZAN*)
- (*BN-01?QQ*)
- (*st-21007*)
- (*cv-00001*)
- (*Random Flavor*)
- (*Publish O*)
- (*Q Pig Model Michiko Q*)
- (*No No No No Good Club*)
- (*The History of the concave and the convex*)
- (*Shauba Log #1*)
- (*a flower is not a flower*)
- (*FW: the end of innocence*)

- Lee Liya | *eternal return*
- Lin Hsuan-lang | *Taipei, Meet Again*
- Lee Li-chung | *The Battle of Mt. Zhugao and Red Feet Ling*
- Li Hao | *R. A/E/O. M.*
- Liszt Chang | *Plastic*
- Noshinkei suijaku no ushi n keisu ija ku (Shen Pei-yu) | *Beijing Suicide*
- teikoukei | *Taipei dull scene, Wu Se and more*
- Teng Yung Han | *Ma G World*
- Toxic Weeds | *Toxic Weeds, Families*
- Voice of Photography | *SHOUT*
- Why-Z | *Why-Z-Clan ZINE 1-3*
- Waterfall | *Waterfall Journals, Something Blue* (Yao Jui-chung)

fig. 10

- (*Something Blue*)
- (*Waterfall Journals*)
- (*Why-Z-Clan ZINE 3*)
- (*Why-Z-Clan ZINE 2*)
- (*Why-Z-Clan ZINE 1*)
- (*SHOUT*)
- (*Toxic Weeds, Families*)
- (*Ma G World*)
- (*Wu Se*)
- (*Taipei dull scene*)
- (*Beijing Suicide*)
- (*Plastic*)
- (*R. A/E/O. M.*)
- (*The Battle of Mt. Zhugao and Red Feet Ling*)
- (*Taipei, Meet Again*)
- (*eternal return*)

Liu Chao-tze

Why do we make photobook(s)?—On the namings and things that followed.

07

Character List of Chinese Terms:

<i>she ying shu</i>	攝影書
<i>hua ce</i>	畫冊
<i>she ying ji</i>	攝影集
<i>zhao pian ji</i>	照片集
<i>she ying hua ce</i>	攝影畫冊

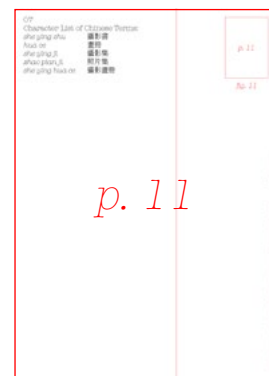

fig. 11

เรากำโป้โต้บุ๊ก(ส์) (photobook(s)) กับกำไบ – การตั้งชื่อและสิ่งอื่นๆ ที่ตามมา

01

เมื่อปลายปี 2562 Fotobook DUMMIES Day ได้เริ่มลงพื้นที่เก็บข้อมูลตามเมืองต่างๆ จำนวน 5 เมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้วิจัยเพื่อจัดทำวิจัยเกี่ยวกับโป้โต้บุ๊ก (photobook) และการตีพิมพ์ด้วยตนเอง (self-publishing)

ผลจากการวิจัยและการสัมภาษณ์ในช่วงแรกได้ถูกรวบรวมออกมาเป็นสิ่งพิมพ์ฉบับพิเศษ *A Way of Seeing: Reading SEA Through Photobook and Self-publishing* (วิถีแห่งการมอง: อ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านโป้โต้บุ๊กและการตีพิมพ์อิสระ) ที่เพิ่งตีพิมพ์ไปเมื่อต้นปีนี้ [ปี 2563] ในระหว่างที่กำลังตั้งชื่อสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ มีเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่เราได้หารือกัน คือ “คำว่า ‘photobook’ ในภาษาอังกฤษจะต้องถูกเขียนในรูปของพหูพจน์หรือเปล่า” ที่มาของคำถามนี้เกิดขึ้นก็เพราะว่าคำนามทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ในภาษาจีนนั้นใช้คำเดียวกัน [เช่นเดียวกับภาษาไทย] ดังนั้นในฐานะที่เราทั้งสองคนไม่ใช่เจ้าของภาษา ประเด็นด้านเทคนิคทางไวยากรณ์นี้จึงเป็นเรื่องที่เราต้องหารือกัน และนอกจากจะคุยกันเรื่องความหมายโดยนัยตามหลักไวยากรณ์แล้ว บทสนทนาในครั้งนั้น ยังนำไปสู่การพูดคุยในประเด็นที่ลึกซึ้งในเชิงคอนเซ็ปต์ อย่าง “เราหมายถึงอะไรเมื่อเราใช้คำว่า ‘photobook’” มันกำลังพูดถึงเหล่าโป้โต้บุ๊กเล่มที่เราได้พบเจอมาตลอดการทำวิจัยในโปรเจกต์นี้หรือเปล่า หรือเรากำลังหมายถึงแนวคิดของ “โป้โต้บุ๊ก” ในความหมายที่คล้ายๆ กับเวลาเราพูดถึง “การตีพิมพ์ด้วยตนเอง” (self-publishing) กันแน่ เรื่องเล็กๆ อย่างการจะใส่หรือไม่ใส่ตัว s หลังคำนาม กลับส่งผลต่อความหมายและกล่าวถึงบริบทที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

คำว่า *she ying shu*¹ ในภาษาจีนกลาง ได้รับอิทธิพลมาจากคำว่า “photobook” ในภาษาอังกฤษประมาณหนึ่ง และการพูดถึงโฟโต้บุ๊กในได้หวั่นก็เลียงไม่ได้ที่จะต้องพูดถึงความเกี่ยวข้องของศัพท์คำนี้จากต้นทางในภาษาอังกฤษ แม้คำว่า “photobook” ในภาษาอังกฤษจะเป็นศัพท์ใหม่ที่เพิ่งปรากฏในช่วงศตวรรษที่ 21 แต่ก็ไม่ได้แปลว่าวัตถุซึ่งเป็นหนังสือที่ประกอบไปด้วยภาพถ่ายที่กำลังกล่าวถึงอยู่นี้จะไม่เคยมีการถูกคิดค้นมาก่อน ก่อนที่จะมีคำว่า “photobook” ไม่เคยมีคำศัพท์ที่ใช้พูดถึงการรวมกันของ ‘ภาพถ่าย’ (photo) และ ‘หนังสือ’ (book) ที่ตายตัวในภาษาอังกฤษ ศัพท์ที่มักถูกใช้มีคำว่า ‘photography book’ (หนังสือการถ่ายภาพ) ‘photographic picture book’ (หนังสือภาพที่ประกอบไปด้วยรูปถ่าย) ‘photographically illustrated book’ (หนังสือภาพประกอบที่เป็นภาพถ่าย) หรือ ‘photographically made book’ (หนังสือที่ทำมาจากภาพถ่าย) เป็นต้น แต่ตั้งแต่มีคำว่า “photobook” เกิดขึ้น การมาเจอกันของคอนเซ็ปต์ที่กว้างมากๆ ของทั้ง ‘ภาพถ่าย’ (photography) และ ‘สิ่งพิมพ์’ (publication) ก็เริ่มชัดขึ้น คำว่า “photobook” จึงกลายเป็นศัพท์เฉพาะที่ต้องการการนิยามอย่างเป็นทางการ

แล้วโฟโต้บุ๊กคืออะไร คำอธิบายโดยทั่วไปมักจะอ้างถึงถ้อยคำแถลงที่นักวิจารณ์ภาพถ่ายชาวดัตช์ ราล์ฟ ปรินส์ (Ralph Prins) ได้กล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ในปี 2512:

“Een fotoboek is een autonome kunstuiting, vergelijkbaar met een schilderij, beeldhouw-werk, theatervoorstelling, film, etc. De foto’s verliezen hun eigen ‘an sich’ fotokarakter en worden in drukinkt vertaalde onderdelen van een dramatisch gebeuren dat boek heet.”

1 วิธีการสะกดคำนี้ รวมไปถึงคำจีนอื่นๆ ในความเรียงนี้ยึดตามหลัก *ฮั่นหยู่พินอิน (Hanyu Pinyin)* ซึ่งเป็นระบบการเขียนภาษาจีนด้วยตัวอักษรโรมันตามหลักภาษาจีนมาตรฐานสมัยใหม่ การสะกดแบบนี้เป็นเพียงแค่ตัวแทนการออกเสียงในภาษาจีนกลางที่ขาดสัญลักษณ์ทางความหมายและบริบททางทัศนะที่คำเหล่านี้กล่าวถึงในตัวอักษรภาษาจีน การออกเสียงของตัวอักษรจีนต้นฉบับจะแตกต่างกันไปตามภาษาจีนถิ่นอื่นที่ใช้ภาษาจีนกลาง สามารถดูคำภาษาจีนทั้งหมดที่ปรากฏในความเรียงนี้ในเวอร์ชันอักษรจีนแบบตัวเต็มในตอนท้ายของความเรียงนี้

(“โฟโต้บุ๊กคืองานศิลปะแขนงหนึ่งที่เป็นอิสระจากศิลปะแขนงอื่น เทียบได้กับงานประติมากรรม
บทละคร หรือภาพยนตร์ ภาพถ่ายจะสูญเสียความหมายในตนเองไป และได้แปรสภาพมาเป็น
หมึกที่ใช้ตีพิมพ์ และหลอมรวมกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ที่เรียกว่าหนังสือ”)²

หรือในอีกนัยหนึ่ง โฟโต้บุ๊กคือ ‘งานศิลปะ’ และหัวใจของแนวคิดคือ
‘หนังสือในฐานะที่เป็นสื่อสำหรับภาพ’ นอกจากนี้ความหมายโดยรวม
ของภาพถ่าย ถูกถ่ายทอดผ่านการพับและการเปิด³

2 Rik Suermondt, “Van documentaire
plaatwerk naar kunstenaarsboek [จากหนังสือ
ภาพสารคดีสู่หนังสือศิลปิน]”, ใน *foto in omslag:
het Nederlandse documentaire fotoboek na 1945*
(ภาพถ่ายระหว่างปก: โฟโต้บุ๊กสารคดีในเนเธอร์แลนด์
หลังปี 2488), M. Boom (อัมสเตอร์ดัม: Fragment
Uitgeverij, 2532), 12.

3 คำว่า ‘photobook’ ในภาษาดัตช์คือ *fotoboek*
โดยคำนี้จะออกเสียงและมีความหมายที่ใกล้เคียงกับคำว่า
photobook ในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีศัพท์ที่
คล้ายคลึงกันในประเทศอื่นในยุโรป เช่น *fotobuch* ใน
ภาษาเยอรมัน เมื่อการบันทึกคำสัมภาษณ์เมื่อปี 2512
และได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษในปี 2532 (ซึ่งเป็น
เวอร์ชันที่รู้จักกันแพร่หลายในปัจจุบัน) คำว่า *fotoboek*
ถูกแปลตามตัวเป็นคำว่า “photobook” ด้วยเหตุนี้จึง
ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรากศัพท์ของ “photobook”
ในภาษาอังกฤษ และอิทธิพลเชิงภาษาศาสตร์ได้รับมาจาก
ประเทศอื่นๆ ในยุโรป กลายเป็นประเด็นที่มีการถกเถียง
กันอย่างกว้างขวาง

กลับมาดูในบริบทของไต้หวัน ศัพท์ภาษาจีนที่มีความใกล้เคียงกับคำว่า “photobook” อย่าง *she ying shu* ก็ได้รับความนิยมนมากขึ้น โดยเป็นผลพลอยได้จากการเติบโตของคำว่า “photobook” เอง แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นจริงก็คือ การพูดคุยกันในประเด็นนี้ก็ยังคงจำกัดอยู่แค่ในวงการการตีพิมพ์ศิลปะ ในความหมายทั่วไป คำว่า *she ying shu* อาจหมายถึง ‘หนังสือที่ทำจากภาพถ่าย’ (books made with photography) ‘หนังสือเกี่ยวกับหรือพูดถึงภาพถ่าย’ (books about/on photography) หรือ ‘หนังสือที่จัดอยู่ในหมวดหมู่ของภาพถ่าย’ (books in the category of photography) แม้ว่าคำว่า *she ying shu* จะมีความหมายโดยนัยที่ใกล้เคียงกับคำว่า “photobook” แต่ความหมายจริงๆ ของมันเอง ยังคงกำกวมและคลุมเครือ ในแง่ของบริบทดั้งเดิมของมันที่ยังไม่ได้พัฒนาให้ไปถึงแนวคิดและขาดอิสระเสรีในการยื่นได้ด้วยตนเอง

ในโลกของการตีพิมพ์ คำที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของ ‘หนังสือที่ตีพิมพ์ด้วยภาพถ่าย’ (books published with photography) มีอยู่หลายคำที่เคยถูกใช้อย่างแพร่หลาย ก่อนที่จะมีคำว่า *she ying shu* เช่น ศัพท์อย่าง *hua ce* ที่แปลว่าที่เกิดจากภาพถ่าย ส่วนการรวบรวมผลงานภาพถ่าย (portfolio) ที่จัดทำโดยช่างภาพ เรียกได้ว่า *she ying ji* หรือ *zhao pian ji* หรือ *she ying hua ce* ความหมายตามตัวของคำเหล่านี้คือ ‘คอลเลกชันของรูปถ่าย’ (collection of photographs) หรือ ‘อัลบั้มภาพถ่าย’ (photography picture album) อย่างไรก็ตาม ทำไมเราถึงเลือกใช้ศัพท์ที่แปลตรงตัวอย่าง *she ying shu* ในเมื่อมีคำศัพท์ต่างๆ ที่ไม่เพียงแต่ให้ความหมายและแนวคิดที่ใกล้เคียงกับ “photobook” และเป็นคำที่ใช้กันอยู่แล้วในบทสนทนาชีวิตประจำวันของบริบทเชิงวัฒนธรรมอีกทั้งยังมีความหมายที่ชัดเจนกว่า ความหมายของคำนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวมันเองแต่ขึ้นอยู่กับบริบทที่คำนี้ถูกนำไปใช้มากกว่า ทั้ง *she ying shu* และ ‘photobook’ ต่างกันทั้งความหมายตามตัวอักษรและความหมายตามบริบท แล้วอย่างนั้นสองคำนี้ชี้ให้เห็นคนละสิ่งกันหรือ การถกกันในเรื่องนี้ไม่ได้ตั้งใจที่จะชี้แนะหรือโต้แย้งการเลือกใช้คำใดๆ

ระหว่างที่คุยกันกับ จวง อู๋ปิน (Zhuang Wubin) นักวิจัยด้านประวัติศาสตร์การถ่ายภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จวงได้กล่าวว่า “ประเด็นก็คือ เราไม่ควรมุ่งความสนใจไปที่ความแตกต่างระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับฝั่งตะวันตก แต่ควรมองถึง ‘ความต้องการและ

ความจำเป็นในการใช้ภาพถ่าย⁴ ที่ไม่เหมือนกันมากกว่า” ผู้คนที่มาจากต่างบริบทและพื้นฐานทางวัฒนธรรมย่อมมีความสัมพันธ์ต่อ ‘ภาพ’ (image) ที่ต่างกันโดยธรรมชาติอยู่แล้ว การเกิดขึ้นของสิ่งต่างๆ มักถูกคลอเคล้าพร้อมๆ กับชื่อเรียก และการตั้งชื่อนั้นจำเป็นต้องผ่านกระบวนการปรับให้เข้ากับท้องถิ่นก่อน เมื่อผ่านกระบวนการตั้งชื่อ การปฏิบัติลงมือทำ และการปรับให้เข้ากับบริบทใหม่ แนวความคิดต่างถิ่นอย่างโพโตบุ๊ก ก็จะสามารถเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกับบริบทท้องถิ่นได้ในที่สุด แต่น่าเสียดายที่คำศัพท์ที่ถูกบัญญัติมาเพื่ออ้างถึงแนวคิดนี้โดยเฉพาะ ยังรอการปรากฏตัวในโลกของผู้ที่ใช้ภาษาจีน และคำศัพท์นี้ก็ยังไม่ได้รับการบรรจุอยู่ในพจนานุกรมฉบับหลักๆ อีกด้วย

ปัจจุบันมีหนังสือมากมายที่ประกอบสร้างจากภาพถ่าย แต่ละเล่มถูกนำเสนอในรูปแบบที่ต่างกันออกไป ทั้งหนังสือของศิลปิน โฟโต้บุ๊กซีดี และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ก็ถือว่าการทำหนังสือภาพถ่าย นิตยสารภาพถ่ายจากไต้หวัน *Voices of Photography* ได้จัดแสดงผลงานและจัดงานเสวนาในหัวข้อที่เกี่ยวกับโฟโต้บุ๊กหลายครั้ง หนึ่งในนั้นคือซีรีส์ Photobook As Methods ซึ่งเคยถูกนำมาตีพิมพ์ในนิตยสารฉบับปี 2559 และปี 2561 โดยซีรีส์นี้นำเสนอกลุ่มที่ตีพิมพ์โฟโต้บุ๊กแบบอิสระและด้วยตนเองที่ทำงานอยู่ในไต้หวัน และรวมไปถึงการเชิญนักออกแบบและนักวิจารณ์ภาพถ่ายมาพูดคุยและวิเคราะห์วงการการตีพิมพ์ภาพถ่ายในไต้หวัน ‘การมองโฟโต้บุ๊กในฐานะวิธีการ’ (Photobook as method) เป็นธีมร่วมของผู้ทำงานในแวดวงที่ไต้หวันหลายๆ คน แต่โฟโต้บุ๊กจะถูกนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้อย่างไร นิตยสาร *Voices of Photography* กล่าวว่า “เราพยายามที่จะค้นหาและนิยามแนวทางการพัฒนา และภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมของการตีพิมพ์ภาพถ่ายของไต้หวัน ผ่าน ‘การมองโฟโต้บุ๊กในฐานะวิธีการ’ และพวกเราหวังว่าการมองโฟโต้บุ๊กในฐานะวิธีการเช่นนี้ จะช่วยให้เรามองย้อนกลับมาถึงรูปแบบของการสร้างภาพและการตีความภาพในแบบที่เรารู้จักอยู่ในปัจจุบัน”⁵

บางที ก่อนที่เราจะตอบคำถามว่า ‘จะใช้โฟโต้บุ๊กเป็นวิธีการได้อย่างไร’ เราจะต้องครุ่นคิดก่อนว่า โฟโต้บุ๊กจะแปลงตนเป็นวิธีการอะไรได้บ้าง

5 นิตยสาร *VOP* ฉบับที่ 18: Photobook As Method I (2559), หน้า 3. ต้นฉบับบทความภาษาจีนและอังกฤษ

ในปี 2547 มาร์ติน พาร์ (Martin Parr) ร่วมกับเกรรี แบดเจอร์ (Gerry Badger) ได้ตีพิมพ์หนังสือ *The Photobook: A History, Vol. 1* และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่อ้างอิงถึงคอลเล็กชันของเขาเองเป็นส่วนใหญ่ หนังสือชุดนี้ช่วยเร่งให้โฟโต้บุ๊กกลายเป็นกระแสที่นิยมมาก จนนำไปสู่ปรากฏการณ์เชิงวัฒนธรรมต่างๆ มากมายและเชื่อมโยงกับงานขนาดกลางไปจนถึงขนาดใหญ่ที่แพร่หลายไปทั่วโลก หลังจากที่ยังคงไม่แสวงหากำไรเพื่อการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์อิสระและหนังสือศิลปะ *Printed Matters* ได้ริเริ่มเทศกาลหนังสือศิลปะนิวยอร์ก (New York Art Book Fair) ในปี 2548 ก็มีเทศกาลหนังสือศิลปะอิสระและการประกวดรางวัลสำหรับมือคอปสิ่งพิมพ์ (dummy book award) เกิดขึ้นตามมา อาจกล่าวได้ว่ากระแสความนิยมของเทศกาลหนังสือศิลปะ ได้ทำให้เส้นแบ่งของการตีพิมพ์อย่างมืออาชีพและมือสมัครเล่นชัดเจนน้อยลง

ในฐานะพื้นที่สาธารณะ เทศกาลหนังสือศิลปะไม่เพียงแต่นำเสนอวงการการตีพิมพ์แต่ยังเป็นการรวบรวมชุมชนต่างๆ และเปิดโอกาสให้กับผู้คนให้เข้าถึงได้ด้วยเกณฑ์ในการเข้าร่วมที่ค่อนข้างต่ำ ข้อสังเกตที่ควรให้ความสนใจวัฒนธรรมที่รับมาอีกทีอย่างโฟโต้บุ๊ก ซึ่งมีพัฒนาการอย่างก้าวกระโดด คือมีบุคคลและกลุ่มคนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่มาสวมบทบาทเป็นทั้งศิลปินและผู้ตีพิมพ์ด้วยตนเองในเวลาเดียวกัน จนทำให้พวกเราสงสัยว่าการขยายจำนวนของเทศกาลหนังสือศิลปะและรางวัลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้ไปกระตุ้นให้การขยายตัวของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้วยตนเอง หรือจำนวนที่เพิ่มขึ้นของโฟโต้บุ๊กที่ตีพิมพ์เอง (เนื่องจากเหตุผลหลักของการไม่มีพื้นที่และโอกาสที่เพียงพอต่อการแสดงงาน) ส่งผลทำให้เกิดการรวมตัวกลายมาเป็นพลังงานของเทศกาลหนังสือศิลปะและการเปิดรับสมัครกันแน่

ผู้ที่ตีพิมพ์งานด้วยตนเองมักจะทำงานคนเดียวและมีอิสระในการทำงานทุกด้าน การตัดสินใจในทุกๆ ขั้นตอน ตั้งแต่การพัฒนาคอนเซ็ปต์ การผลิตภาพ การคัดสรรเนื้อหา การออกแบบ การพิมพ์และการเข้าเล่ม ไปจนถึงการประชาสัมพันธ์และการจัดจำหน่ายสิ่งพิมพ์ ด้วยงานที่เป็นการสร้างผลงานเองและขายผลงานเอง การทำงานลักษณะนี้มีความยืดหยุ่นมากกว่าและมีเสรีภาพในการเลือกหัวข้อ และในเมื่อไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแกลเลอรี สำนักพิมพ์ชื่อดัง หรือสถาบันใดๆ อีกต่อไป การทำงานเช่นนี้จึงยังอยู่ได้ด้วยการทำงานแบบบุคคล

ในได้หวันและประเทศอื่นๆ ที่การถ่ายภาพกำลังได้รับความสนใจขึ้นเรื่อยๆ โฟโต้บุ๊กเปรียบเสมือนเครื่องชีวิต ที่ช่วยนำทางเมื่อเข้าสู่บริเวณเส้นแบ่งที่คลุมเครือของงานภาพถ่ายร่วมสมัยและงานศิลปะ การเดินทางกับวัฒนธรรมกระแสหลักและระบบของสถาบันด้วยการเลือกตีพิมพ์ผลงานด้วยตนเอง จะทำให้ผู้ตีพิมพ์ด้วยตนเองเหล่านี้ค้นพบเส้นทางลับที่แยก ‘ภาพถ่าย’ (photography) และ ‘การตีพิมพ์’ (publishing) ออกจากกันได้หรือไม่ แล้วพวกเขาจะพัฒนาบทสนทนาของตัวเองที่ซ้ำแหละและประกอบสร้างบริบทความเข้าใจของ ‘ภาพถ่าย’ (photography) และ ‘หนังสือ’ (book) ในแบบฉบับยุคสมัยของเราได้หรือเปล่า

ภายใต้บริบทนี้ ‘หนังสือ’ ‘ภาพถ่าย’ และ ‘การตีพิมพ์’ ได้กลายเป็นแนวความคิดที่ทั้งเป็นอิสระจากกันและกัน แต่ก็ยังมีความเชื่อมโยงในเวลาเดียวกัน ภาพถ่ายกลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการตีพิมพ์สมัยใหม่ ต่างสิ่งต่างช่วยส่งเสริมกันและแยกขาดจากกันไม่ได้ ในขณะที่เดียวกัน หนังสือในฐานะที่เป็นวัตถุ ก็อาจจะไม่จำเป็นที่จะอยู่ในคำจำกัดความของสิ่งพิมพ์เสมอไป และในทางกลับกัน สิ่งตีพิมพ์เองก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปฟอร์มของหนังสือ โดยเฉพาะในยุคของพวกเราที่สิ่งต่างๆ อยู่ในรูปแบบดิจิทัลมากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าจะพูดถึงการมาเจอกันของหนังสือและภาพถ่าย หากเรามองย้อนไปถึงผลงานที่ทำด้วยสีฟ้าปรัสเซีย (prussian blue) ที่ในวันนี้ ถูกจัดว่าเป็นโฟโต้บุ๊กเล่มแรก เราก็จะเห็นว่างานนี้ไม่เคยถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสนามการตีพิมพ์ และไม่ได้ถูกบันทึกในหน้าประวัติศาสตร์ของการถ่ายภาพมาอย่างยาวนาน⁶ อาจจะเป็นเพราะลักษณะที่ไม่ตายตัวและยากแก่การให้นิยามที่เจาะจงนี้เองที่ทำให้โฟโต้บุ๊กนั้นมีเสน่ห์เหลือเกิน

6 หนังสือเล่มนี้ถูกค้นพบหลังจากบทความ *The First Photographically Printed and Illustrated Book* ได้รับการตีพิมพ์โดยนักประวัติศาสตร์การถ่ายภาพชาวอังกฤษ แลร์รี่ แชฟฟ์ (Larry Schaaf) เมื่อปี 2492

เราพยายามที่จะยกโป้ได้บ้างที่ตีพิมพ์เอง หรือตีพิมพ์ด้วยสำนักพิมพ์อิสระจากใต้หวันมาเป็นตัวอย่าง แล้ววาดเส้นรัศมียาวออกไปจากบริเวณที่ทับซ้อนกันระหว่างภาพถ่ายและหนังสือ ตอนนี้อะไรได้ (คำอธิบาย) มาว่า

- 1 หนังสือที่เป็นพาหนะของภาพ โดยภาพเป็นตัวดำเนินเรื่องหลัก
- 2 ผลงานที่สะท้อนและได้รับแรงบันดาลใจจาก 'ภาพถ่าย' และทำออกมาในรูปแบบของหนังสือ

(ป.ล. รวมถึงแค็ตตาล็อกงานศิลปะที่ไม่เป็นภาพถ่าย การสร้างภาพขึ้นมาใหม่ ภาพคอลลาจ งานที่เกิดจากการปรับแต่งภาพของคนอื่น (การถ่ายภาพใหม่ซ้ำอีกครั้ง และวิธีการอื่นๆ))

เรียงจาก A ถึง Z

- Aaron Nieh | *FW: the end of innocence*
- Chang Hui-hsin | *a flower is not a flower*
- dmp editions | *Shauba Log #1* (Shauba Chang) | *The History of the concave and the convex* (Liu Yu) | *No No No No Good Club* (Chen Etang) and more
- Etang Chen | *Q Pig Model Michiko Q* (ft. Kuma Yang) and more
- Fotobook DUMMIES Day | *Publish 0*
- Huang Shao-ying | *Random Flavor*
- Hsu Chi-yu | *cv-00001*, *st-21007*, *BN-01?QQ*
- Kris Kang | *KENZAN*
- Lin Yu-chih | *Dear Vietnam, Tiny Christs* and more
- Lin Junye | *Ageing Object* and more
- Liu Chih-hung | *Sound Geography*
- Liu Chao-tze | *An Ultimate Guide To Zen Living Vol.1 & Vol.2*
- Lee Cheng-han & Sean Wang | *Newester*
- Lee Liya | *eternal return*
- Lin Hsuan-lang | *Taipei, Meet Again*
- Lee Li-chung | *The Battle of Mt. Zhugao and Red Feet Ling*
- Li Hao | *R. A/E/O. M.*
- Liszt Chang | *Plastic*
- Noshinkei suijaku no ushi n keisu ija ku (Shen Pei-yu) | *Beijing Suicide*
- teikoukei | *Taipei dull scene*, *Wu Se* and more
- Teng Yung Han | *Ma G World*
- Toxic Weeds | *Toxic Weeds, Families*
- Voice of Photography | *SHOUT*
- Why-Z | *Why-Z-Clan ZINE 1-3*
- Waterfall | *Waterfall Journals, Something Blue* (Yao Jui-chung)

รายชื่อตัวอักษรภาษาจีน

1	<i>she ying shu</i>	攝影書	หนังสือภาพ โฟโต้บุ๊ก
2	<i>hua ce</i>	畫冊	อัลบั้มภาพ อาจจะเป็นภาพวาด ภาพเขียน ภาพอะไรก็ได้ เป็นคำ ที่หมายถึงภาพกลางๆ เช่น ภาพถ่าย
3	<i>she ying ji</i>	攝影集	อัลบั้มรูปที่ถ่ายจากกล้องถ่ายภาพ
4	<i>zhao pian ji</i>	照片集	คอลเลกชันภาพ ภาพที่รวบรวมเป็นคอลเลกชันเดียวกัน ออกเป็นชุด เป็นซีรีส์เดียวกัน อิมเดียวกัน เวลาจัดแสดงจัดแสดงเป็นคอลเลกชัน
5	<i>she ying hua ce</i>	攝影畫冊	หนังสืออัลบั้มภาพถ่าย โฟโต้บุ๊ก สามารถใช้แทนคำว่า <i>she ying shu</i> 攝影書ได้

*Why do we make photobook(s)?
— On the namings and things that followed.*

Text by

Fotobook DUMMIES Day

傻瓜書日 Fotobook DUMMIES Day is a publication project which mainly focuses on photographic publications in a manner of “self-publishing”, within the understanding the nature of the concept of “dummy”. We want to make contacts in between the makers and makers, the makers and readers, to establish a platform wherever their conversations become possible.

Design by

Waterproof Exhibitions

Waterproof Exhibitions is a portable art initiative found by Napisa Leelasuphamong and Rawiruj Suradin. Waterproof Exhibitions has a nomadic spirit. It neither bound to specific space nor certain time. It aims to be an experimental space for organising art exhibitions, creating artworks and collaborating with others.

Translation by

Honey Kraiwee

As a curator, interviewer, host and exhibition guide, Honey Kraiwee is keen on creating accessible and welcoming artistic experience. Her works often put standards into questions and seek to go beyond linear thinking. With Belle Phromchanya and Darunee Terdtoontaveedej, Honey is one of the curators and coordinator of Non Native Native, a cultural platform which looks into the Asian creative landscape in The Netherlands through the lens of the outsiders from within.

Thai layout design by

Setapa Prommolmard

เราทำโฟโต้บุ๊ก(ส์) (photobook(s)) กันทำไม
— การตั้งชื่อและสิ่งอื่นๆ ที่ตามมา

เขียนโดย

Fotobook DUMMIES Day

傻瓜書日 Fotobook DUMMIES Day คือโปรเจกต์ที่สนใจในสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือภาพถ่าย ในขอบเขตของ self-publishing โดยมองมันอยู่ภายใต้คอนเซปต์ของคำว่า ‘dummy’ กลุ่ม 傻瓜書日 Fotobook DUMMIES Day ต้องการที่จะสื่อสารระหว่างผู้ผลิตและผู้ผลิต ผู้ผลิตและผู้อ่าน พวกเขาต้องการที่จะสร้างบทสนทนาในพื้นที่ใดก็ตามที่เป็นไปได้

ออกแบบโดย

Waterproof Exhibitions

Waterproof Exhibitions เป็นกลุ่มสร้างสรรค์ทางศิลปะเคลื่อนที่ ก่อตั้งโดย นภิษา ลีละศุภพงษ์ และ รวิรุจ สุรดิษฐ์ Waterproof Exhibitions เคลื่อนย้ายโดยไม่ยึดติดกับพื้นที่หรือช่วงเวลาเฉพาะ มีจุดมุ่งหมายในการเป็นพื้นที่ทดลองสำหรับการจัดแสดงนิทรรศการศิลปะ การสร้างงานศิลปะ และการทำงานร่วมกัน

แปลโดย

ฮันนี่ ไกรวีร์

ในฐานะคิวเรเตอร์ ผู้สัมภาษณ์ โฮส และผู้นำชมนิทรรศการ ฮันนี่ ไกรวีร์ สนใจที่จะสร้างประสบการณ์ทางศิลปะที่เข้าถึงได้และเป็นมิตร งานของเธอมักตั้งคำถามต่อมาตรฐานและพยายามก้าวผ่านการมองสิ่งต่างๆ เป็นเส้นตรง ฮันนี่เป็นหนึ่งในคิวเรเตอร์และผู้ประสานงานของ Non Native Native ร่วมกับนวลชนิษฐ์ พรหมจรรยา และ ดรุณี เทิดทูลทวีเดช Non Native Native คือแพลตฟอร์มเชิงวัฒนธรรมที่สำรวจความหมายและการพูดถึงเอเชียในพื้นที่กรีเฮทีฟของเนเธอร์แลนด์ ผ่านมุมมองของคนนอกจากวงใน

ออกแบบบทความภาษาไทยโดย

ศีติภา พรหมมลมาศ

This written idea is a part of) **Open Access** (, a communal digital editorial project which advocates independent publishing as a means of knowledge production and circulation. The project resulted in original research-based downloadable PDFs in English, with Thai translations. Each text is designed in a unique layout within the shared A4 PDF file format. These open access texts were developed by the BKKABF CO-OP members within the expanded field of editorials, with support from the wider community of friends and collaborators. The project stems from ongoing conversations between the BKKABF team and contributors/members since the Contribution Period in April 2020.

The written ideas are contributed by

Meantime ^{SG}

^{TW} White Fungus

Justin Zhuang ^{SG}

^{KR} Kyung Yong Lim

Display Distribute ^{HK}
and Nihaal Faizal ^{IN}

^{TW} Fotobook DUMMIES Day

D-E-A-L ^{BL}

TH ทราย | soi

hosted by
the BANGKOK ART
BOOK FAIR

BKKABF

with research
support from

**OPEN
FIELD**

as a part of the

Online Festival 2020.

) Open Access (คือโปรเจกต์บทความดิจิทัลที่ส่งเสริมการตีพิมพ์แบบอิสระในฐานะสื่อการผลิตและการกระจายความรู้ ผลลัพธ์ของโปรเจกต์ออกมาเป็นบทความเชิงวิจัยชิ้นใหม่ในรูปแบบของไฟล์ PDF ที่เปิดให้ดาวน์โหลดฟรีทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่บทความได้รับการออกแบบให้มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่สอดคล้องกับเนื้อหาและสามารถแชร์ได้ในรูปแบบของไฟล์ PDF ขนาดพิมพ์ A4 บทความเชิงวิจัยเหล่านี้จัดทำโดยสมาชิก BKKABF CO-OP ที่ทำงานอยู่ในแขนงที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและผลิตเนื้อหา บนแนวคิดการเปิดให้เข้าถึงอย่างเสรี (open access publishing) โดยได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านต่างๆ จากเพื่อนสมาชิกและผู้ร่วมงานของชุมชน Open Access เป็นผลผลิตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างทีม BKKABF และ Contributors/Members ที่เริ่มมาตั้งแต่ในช่วง Contribution Period ในเดือนเมษายน 2563

ความคิดที่ถ่ายทอดผ่านตัวอักษรเหล่านี้สร้างสรรค์โดย

Meantime ^{SG}

^{TW} White Fungus

จัสติน จ๋วง ^{SG}

^{KR} อิม คยองยง

Display Distribute ^{HK}

และ นิฮาล ไฟซาล ^{IN}

^{TW} Fotobook DUMMIES Day

D-E-A-L ^{BL}

TH ซอย | soi

จัดโดย
the BANGKOK ART
BOOK FAIR
BKKABF

ได้รับการสนับสนุน
ส่วนการวิจัยโดย
OPEN
FIELD

ในฐานะส่วนหนึ่ง
ของเทศกาล

Online Festival 2020.